

SERIES Hope cluster โควิดนี้ยังมีหวัง

Hope cluster โควิดนี้ยังมีหวัง ลำดับที่ 19

เรียบเรียงโดย ญาดา ช่วยชำแนก

ชื่ออรุณช วงศ์ก่อ อาชีพ ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่กลุ่มปรารถนาดี

พ่อแม่ทำงานโรงงานทั้งคู่เลยไม่มีเวลาเลี้ยงหนูและน้อง เขาเลยส่งไปอยู่กับป้าอยู่ที่โคราช เรียนอยู่ที่ศูนย์จนจบ ม.3 พ่อป่วยหนักเลยย้ายกลับมาอยู่ที่นครปฐมช่วยดูแลพ่อและครอบครัว ตอนนั้นต้องเลือกเรียนต่อ หนูอยากเรียนช่างไฟฟ้า แต่พ่อไม่ให้เรียนเพราะเขามองว่างานช่างไฟเป็นงานลำบาก ต้องปีนเสาไฟอันตราย และผู้หญิงควรจะเรียนบัญชีมากกว่า หนูก็ไม่อยากขัดใจพ่อแม่เลยเลือกเรียนบัญชีจบได้วุฒิ ปวช.

พอเรียนจบอาชีวะ มาทำงานโรงงานที่สมุทรปราการ ตอนนั้นไม่มีทางเลือกมาก เพราะพ่อเสียแล้ว และรายได้ของแม่คนเดียว ไม่พอเลี้ยงทั้งครอบครัว พ่อสอนหนูมาตลอดว่า เราเป็นพี่ต้องดูแลน้อง ถึงเรียนจบ ปวช. มาแล้ว เกรดสูงด้วย หนูอยากเรียนต่อ แต่ก็ต้องเลือกทำงานก่อนมาได้เข้าทำงานที่โรงงานผลิตอะไหล่หน้าฟิคาแบรนด์เนม ทำงานที่นั่นมาตลอด 10 กว่าปี จนลาออกมาทำงานที่ปัจจุบัน ตอนทำงานโรงงานเคยเรียนรามฯ แต่ติดงานลาไปสอบไม่ได้ตอนปี 3 เลยไม่ได้เรียนต่อ

พอโควิดรอบแรก ปี 2563 มาหลายโรงงานค่อย ๆ ททยอยปิด โรงงานหนูยังโชคดีเพราะเรา
รับออเดอร์จากต่างประเทศ เงินเดือนยังเท่าเดิมนะ แต่โอทีไม่มี พอไม่มีโอที เงินหนุกก็น้อยลง
เพราะว่ารายจ่ายอื่น ๆ ยังเหมือนเดิม หนูต้องช่วยพี่ชายที่โดนบริษัทจ้างออก ยังต้องให้เงินแม่
ยังต้องช่วยส่งให้หลานที่เป็นลูกน้องชายที่ติดทหาร น้องชายหนุกก็ต้องส่งให้ด้วย สถานการณ์ใน
โรงงานก็เครียดเพราะว่าพอไม่มีโอที เด็กในไลน์ผลิตก็ลาออก เงินเดือนก็ไม่ขึ้น โรงงานบอกว่าไม่มี
กำไร แกรมโรงงานยังเอาพนักงานบางจุดออก อย่างจุดที่หนูทำเป็น QA มี 2 คน CCO เดินมาบอก
ว่าจุดนี้คนเกิน เขาพยายามยัดงานของคน 2 คนให้คนเดียว หัวหน้าก็พูดว่าเขาตัดสินใจเลือกใคร
ออกไม่ได้ สภาพมันอึดอัด หนูเลยอาสาลาออกแต่เขาก็เฉย หรือบางทีเวลาที่พนักงานในไลน์ไม่พอ
งานไม่ทันหนุกก็อาสาไปทำเพราะหนูทำได้ เคยทำตรงนั้นมาก่อน แต่หัวหน้าก็เฉยอีก

ช่วงนั้นเลยไปหางานพาร์ทไทม์ทำด้วย เคยไปทำ logistics หยิบของตามออเดอร์ส่งต่อให้
ฝ่ายแพ็ค เข้างาน 2 ทุ่มเลิกตี 4 ตี 5 แล้ว 7 โมงเช้า หนุกก็ไปทำงานโรงงานต่อ เหนื่อยมาก
ร่างกายไม่ได้พัก เคยไปลองเป็นเด็กเสิร์ฟร้านเหล้าด้วยแต่ได้เงินน้อยมากหนูเลยเลิกหางานทำเพิ่ม
จนพี่เจ้าหน้าที่มูลนิธิกลุ่มปรารถนาดีที่หนูมาเรียนภาษาอังกฤษทุกวันอาทิตย์มาชวนให้หนูลองสมัคร
ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ดู มองว่ามันเป็นโอกาสดีที่เราจะได้ลองทำสิ่งใหม่ ๆ และน่าจะจะได้ใช้
ภาษาอังกฤษที่เรียนมา แต่ก็เสี่ยงเพราะว่าถ้าเกิดไม่ผ่านโปรจะเอาอย่างไรต่อ ช่วงโควิดก็หางานยาก
แต่ก็อยากลองดูคิดว่าตัวเองทำได้ เพราะขนาดที่เก่าทำงานมา 10 ปี เวลาเขาย้ายจุดหรือให้ทำงาน
ใหม่ ๆ หนุกก็ทำได้ เลยลองสมัครและผ่านสัมภาษณ์จนตอนนี้หนูทำงานที่นี้มาได้เกือบครบ 1 เดือน

ไม่ได้เป็นคนที่จัดการกับสถานการณ์ได้ดีมาก แต่เป็นคนที่คิดเพื่อเหลือ เพื่อขาดมากกว่า หนู
เจอเรื่องฉุกเฉินมาตลอด พี่ชายทำร้านก๋วยเตี๋ยวเจ๊ง น้องชายต้องแต่งงานเพราะทำผู้หญิงห้อง
ค่าคลอดอีก หนูต้องคอยช่วยมาตลอด โควิดมาหนูเลยพอจัดการกับมันได้ ก็หวังว่าสถานการณ์จะดี
ขึ้น หนูยังอยากทำตามฝันคือไปเที่ยวเวียดนามและอยากสร้างบ้านให้แม่อยู่ที่โคราชหลังแม่เกษียณ

สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2564